

MADKULTUR 饮食文化

Opgave 1

Læs den lille dialog og oversæt den til dansk. Brug wenlin/zhongwen pop-up eller glosebanken.

中国的饮食文化：一个小采访

- 丹麦记者：在丹麦，我们用刀叉吃饭。中国人也用刀叉吗？
- 被采访者：中国人一般不用刀叉吃饭，而是用筷子。
- 记者：在丹麦我们一般在家里吃饭。在中国一样吗？
- 被采访者：在中国我们常常去饭馆吃饭。特别是如果你住在大城市里。但是我们也在家里做饭。
- 记者：你们去饭馆的时候，每个人点自己的菜吗？
- 被采访者：在饭馆吃晚饭的时候，大家在一起分享很多不同的菜。
- 记者：你们一般吃什么？
- 被采访者：肉菜、素菜都有，还有一个汤和主食，比如说米饭，面条或者饺子。
- 记者：你们先喝汤吗？
- 被采访者：有时候先喝汤，但是一般汤是最后上的菜。

Zhōngguó de yǐnshí wénhuà: Yī gè xiǎo cǎifǎng

- Dānmài jìzhě: Zài Dānmài, wǒmen yòng dāochā chīfàn. Zhōngguó rén yě yòng dāochā ma?
- Bèicǎifǎngzhě: Zhōngguó rén yībān bù yòng dāochā chīfàn, érshì yòng kuàizi.
- Jìzhě: Zài Dānmài wǒmen yībān zài jiālǐ chīfàn. Zài Zhōngguó yīyàng ma?
- Bèicǎifǎngzhě: Zài Zhōngguó wǒmen chángcháng qù fànguǎn chīfàn. Tèbié shì rúguǒ nǐ zhù zài dà chéngshì lǐ. Dànshì wǒmen yě zài jiālǐ zuòfàn.
- Jìzhě: Nǐmen qù fànguǎn de shíhou, měi ge rén diǎn zìjǐ de cài ma?
- Bèicǎifǎngzhě: Zài fànguǎn chī wǎnfàn de shíhou, dàjiā zài yīqǐ fēnxiǎng hěn duō bùtóng de cài.
- Jìzhě: Nǐmen yībān chī shénme?
- Bèicǎifǎngzhě: Ròucài, sùcài dōu yǒu, hái yǒu yī gè tāng hé zhǔshí, bǐrúshuō mǐfàn, miàntiáo huòzhě jiǎozi.
- Jìzhě: Nǐmen xiān hē tāng ma?
- Bèicǎifǎngzhě: Yǒu shíhou xiān hē tāng, dànshì yībān tāng shì zuìhòu shàng de cài.

Vælg 8 centrale gloser fra teksten og skriv dem ind i skemaet.

	Tegn	Pinyin	Dansk
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			

Opgave 2. Samtaleøvelse om dansk og kinesisk morgenmad

Gloser til samtaleøvelse: 丹麦早饭 – 你一般吃什么? Dānmài zǎofàn - nǐ yībān chī shénme?

Morgenmad

面包	miànbāo	Brød
黑面包	hēimiànbāo	Rugbrød
麦片	màipiàn	Havregryn
酸奶	suānnǎi	Yoghurt
果酱	guǒjiàng	Marmelade
黄油	huángyóu	Smør
奶酪	nǎilào	Ost

橙汁	chéngzhī	Appelsinjuice
咖啡	kāfēi	Kaffe
茶	chá	Te
牛奶	niúnnǎi	Mælk
豆浆	dòujiāng	Soyamælk
燕麦奶	yànmài nǎi	Havremælk

Ligheder og forskelle mellem kinesisk og dansk morgenmad med adverbierne 一般 yībān og 也 yě
Nyttige vendinger:

中国人一般吃... / 中国人一般不吃.... / 中国人也吃

丹麦人一般吃 / 丹麦人一般不吃 / 丹麦人也吃

Opgave 3

Beskriv dine egne madvaner. Indsæt det mest passende hyppighedsadverbium i de følgende udsagn (vælg selv om du vil lave tegn- eller pinyinversionen):

总是, 常常, 有时候, 很少, 从不		zǒngshì, chángcháng, yǒu shíhou, hěn shǎo, cóngbù	
我	吃快餐。	Wǒ	chī kuàicān.
我	自己做饭。	Wǒ	zìjǐ zuòfàn.
我	吃中国菜。	Wǒ	chī Zhōngguó cài.
我	买有机食品	Wǒ	mǎi yǒujī shípǐn
我	吃比萨。	Wǒ	chī bǐsà.
我	吃肉。	Wǒ	chīròu.
我	吃素菜。	Wǒ	chī sùcài.
我	吃米饭	Wǒ	chī mǐfàn
我	吃土豆	Wǒ	chī túdòu
我	吃意大利面或者面条	Wǒ	chī Yìdàlì miàn huòzhě miàntiáo
我	喝可乐, 雪碧或者芬达。	Wǒ	hē kělè, xuě bì huòzhě fēn dá.
我	吃早饭。	Wǒ	chī zǎofàn.
我	吃午饭。	Wǒ	chī wǔfàn.
我	用筷子吃饭	Wǒ	yòng kuàizi chīfàn
我	跟我家人吃饭	Wǒ	gēn wǒ jiārén chīfàn
我	喝啤酒。	Wǒ	hē pījiǔ.
我	喝咖啡或者茶。	Wǒ	hē kāfēi huòzhě chá.
我	去饭馆吃饭。	Wǒ	qù fànguǎn chīfàn.
我	一边看电视一边吃饭	Wǒ	yībiān kàn diànshì yībiān chīfàn

Opgave 4: Forskelle og ligheder på dansk og kinesisk madkultur

Fordel de tre artikler på de næste sider mellem jer i gruppen og besvar herefter spørgsmålene.

- Er det normalt at gå på restaurant alene i Kina/Danmark?
- Har danskere tillid til de fødevarer, der kan købes i butikkerne? Har kinesere? Hvorfor/hvorfor ikke?
- Har kineserne tillid til statens økomærkning – hvorfor/hvorfor ikke?
- Hvordan prøver nogle kinesiske producenter ifølge artiklen at skabe tillid til fødevarer?
- Hvad er god bordskik, når du spiser et måltid i Danmark? Hvad med Kina?
- Hvad består et typisk morgen/middags-/aftensmåltid af i Kina/Danmark?
- Diskuter: Har I tillid til det røde øko-mærke i Danmark?

Tekst 1

Table for one please! More Chinese dine alone

Xinhua | Updated: 2019-01-07 10:15

A waitress serves diners at a Haidilao's hotpot restaurant in Beijing. [Photo/Agencies]

BEIJING - In late 2017, a topic about Haidilao, the Chinese hotpot chain known for its exceptional service, trended on social networks: a Teddy bear was seated in front of a solo diner to keep them company.

But how "considerate" was this move? Many people argued that eating alone is an enjoyable moment of solitude and even a fact of life in today's China, rather than something to be pitied.

A recent report by market research group Kantar echoed the argument. Some 46 percent of the interviewees said they had eaten alone in the past 24 hours, up 9 percent from 2017.

Around 16 percent of respondents said they preferred to eat out alone. One reason for eating alone could be the rise of the single-person Chinese households.

According to the Ministry of Civil Affairs, marriage registrations have dropped in China every year since 2014, while the divorce rate has risen for 16 straight years.

Another reason for eating alone is time - or the lack of it. Commuters, strapped for time, grab breakfast on the go at food outlets near subway and bus stations. And more people are having their lunch delivered from one of the many food delivery firms and choosing to eat it at their desks.

Ele.me, which means "Hungry" in Chinese, is a popular Chinese app that offers online food delivery. The company noted the trend of "meals for one" in its market research report.

Lunchtime is the rush hour for food deliveries and "lunch for one" is the most common choice. Co-operating with Ele.me, Pizza Hut changed its menu for solo diners. The 9-inch pizza once was the smallest pizza, but the 6-inch edible disc is the novelty now. Harvest Festival, a Chinese catering company, has also benefited from solo diners. Data from Ele.me shows sales of Harvest Festival on Ele.me rose by 63.1 percent in January after it rolled meals for one. On social networks like Weibo, many solo diners note that solitude should not be confused with loneliness.

If one is eating in solitude, it does not necessarily mean they are lonely and one can use the time for self-reflection and feel good about it, said Weibo user "A closed book".

The report by Kantar said that although Chinese are more pressed for time these days, they are also more independent and less anxious when they are alone.

Shao Jiexiang, a restaurant owner calling himself "Uncle Cat", opened Japanese fine dining restaurants in Shanghai and Guangzhou. He said solo diners with a smartphone are common and they often choose more expensive dishes or set meals than diners in a group.

Shao introduced a hotpot set meal for one in his restaurants this winter. "It's getting cold and hotpot for one sells really well," he said.

Kilde: Table for one please! More Chinese dine alone - Chinadaily.com.cn

Tekst 2

Family etiquette lives on at the dinner table

By Pauline D Loh (China Daily Europe) Updated: 2016-03-13 13:14

Editor's note: To understand China you have to sit down to eat. Food is the adhesive that holds the Chinese social fabric together. In the face of increasing globalization, food is also one of the last strong visages of community and culture.

Every meal in a Chinese family is a manifestation of the ordered hierarchy within. The first to lift a pair of chopsticks is usually the head of the family, or an important guest. And although most Chinese meals are eaten at a round table, there is still a place of honor, usually the seat facing the entrance or the access to the dining room.

The next most important members of the family are seated to the left or right of the patriarch or matriarch in descending order. Often the most junior member may find himself face to face with the head across the wide expanse of the table.

The best and richest offerings are always placed near the seat of honor, although these days a revolving Lazy Susan tray may neutralize that strategy.

Once all the diners have gathered, the serious business of eating begins.

In the more traditional families, the most junior diner would start the ball rolling by inviting his elders to partake of the meal.

"Grandpa, please eat. Grandma, please eat. First uncle, please eat. Second aunt, please eat ..."
Until even a cousin merely three months older has been greeted. Generally, this rather cumbersome custom has been mostly abandoned, sacrificed to the demands of instant gratification.

Once the older diners start helping themselves to the food the younger ones can relax. But there still are certain rules of etiquette that must be observed.

You are supposed to take food from the plate nearest you and you must never flip through the food with your chopsticks. It is considered both rude and unhygienic.

Diners around the Chinese table often pick up choice morsels and place it in each other's bowls. This is the ultimate expression of affection and of saying "I care".

In the normally recalcitrant family, where even parents find it hard to express love for their children verbally, these little gestures are important signals.

Thus, a favored child or honored guest may get a chicken drumstick, a succulent piece of fish belly or a tender piece of pork.

When the meal is completed, the pair of chopsticks is always neatly placed by the side of the bowl, and never on top of the bowl or, worse, stuck into the remains of the meal.

Some hosts may get seriously upset as a pair of chopsticks on top of the rice bowl is usually what is placed at the altar to dead ancestors.

Table manners are what makes the meal, although much has been lost in recent years, especially in the turbulent times of the 1960s and '70s. A lot of traditions have been preserved by Chinese families whose ancestors left the motherland during the first great diaspora in the early years of the 20th century.

Nevertheless, the basic rituals of eating at the Chinese table have remained largely intact but are now often practiced only during business lunches or meals with work unit leaders.

And that's pretty telling.

pauline@chinadaily.com.cn

Kilde: Family etiquette lives on at the dinner table - China - Chinadaily.com.cn

Tekst 3

Tillid på tallerkenen (uddrag)

Af Anja Kjærgaard

Privatfoto

Kina har været præget af en række fødevareskandaler. Den mest opsigtsvækkende var mælkepulverskandalen i 2008, hvor der blev tilsat melamin i modernemælkserstatning, hvilket betød, at titusindvis af børn blev syge og enkelte tilmed døde. Denne og lignende fødevareskandaler har betydet, at tilliden til fødevarer i Kina kan være forsvindende lille. Men det rejser samtidig et stort spørgsmål - hvad gør man i Kina med den usikre fødevarerituation, man står i? Det har lektor i antropologi, Anders Sybrandt Hansen, undersøgt.

[...]

Gennemsigtighed øger ikke tilliden

Om rammen for det forskningsprojekt fortæller Anders Sybrandt Hansen:

”Forskningsprojektet handler om mad, etik og Kina. I Kina kan man ikke nødvendigvis stole på de fødevarer, man køber på markedet. Der mangler grundlæggende set tillid til produkterne og deres oprindelse.”

Forskningsprojektet handler om mad, etik og Kina. I Kina kan man ikke nødvendigvis stole på de fødevarer, man køber på markedet. Der mangler grundlæggende set tillid til produkterne og deres oprindelse - Anders Sybrandt Hansen.

Den manglende tillid skyldes, ifølge ham, blandt andet en række fødevareskandaler, der har ramt landet. En af de største var mælkepulverskandalen fra 2008, hvor melamin blev tilsat modermælkeserstatning, hvilket fik proteinindholdet til at tage sig kunstigt højt ud, hvormed man kunne opnå en højere pris på markedet. Men da spædbørn ikke kan fordøje melamin, blev mange småbørn indlagt med nyreskader og enkelte døde. Den og lignende store fødevareskandaler afføder naturligt nok bekymring og mistillid blandt kinesiske forbrugere.

”Derfor er der også i dag fra statens side øget fokus på fødevarer sikkerhed med hårdere straffe for lovbrud, og der er fra statens side tilstræbt gennemsigtighed gennem registrering af fødevarer i form af blandt andet QR-koder, der kan fortælle forbrugerne, hvor produkterne stammer fra, og hvordan de er produceret. Men til trods for det, så er tillid stadig en mangelvare, for virkeligheden skubber hele tiden til den generelle mistillid,” lyder det fra Anders Sybrandt Hansen, der også peger på et af de seneste eksempler fra 2018:

”En journalist fra kinesisk tv begav sig med skjult kamera ind i et supermarked i Beijing og købte her tomater, gulerødder og selleri, som alle havde det statsautoriserede økologimærke. Hun scannede QR-koderne på produkterne og fandt derigennem ud af, at grøntsagerne blev dyrket i en landsby uden for Beijing, men efter at have besøgt stedet, hvor grøntsagerne, ifølge mærkningen, blev produceret, fandt hun ud af, at de pågældende grøntsager slet ikke blev dyrket der. Efterfølgende laboratorieundersøgelser viste også, at grøntsagerne indeholdt en række ulovlige pesticidrester til trods for økologimærkningen.”

Personlig tillid som udgangspunkt

Hvor vi i Danmark har stor tillid til vores fødevarer og også mærkningen af de økologiske produkter, så ser det anderledes ud i Kina.

”Fødevareskandalerne påvirker den sociale tillid negativt. Før de markedsøkonomiske reformer blev de fleste fødevarer produceret og spist lokalt. Siden da er Kina indtrådt i både et nationalt og et internationalt marked, så det, du køber i Beijing, produceres helt andre steder af fremmede mennesker, du aldrig kommer til at møde. Der er altså kommet mange flere led i fødevarerforsyningskæden, flere led mellem producent og forbruger,” fortæller Anders Sybrandt Hansen, som også understreger et ændret perspektiv i forhold til profit.

Under Mao var der ikke mange muligheder for at vinde profit på at snyde med fødevarerne, men i dag er der på grund af markedets indtog, mulighed for individuel berigelse for eksempel ved at tilsætte melamin. Men hvad gør man så, når man som forbruger ikke kan have tillid til statens varetagelse af fødevarer sikkerheden? En del af svaret på det spørgsmål ligger måske på en gård uden for Beijing, for her er der, ifølge forskerne bag ovennævnte forskningsprojekt, opstået en ny såkaldt moralsk økonomi, hvor man forsøger at genetablere den personlige tillid som udgangspunkt for fødevarerudvekslingen.

Tillid uden om staten

I kløften mellem land og by har der udviklet sig en alternativ fødevarer-forsyningskæde, hvor "systemisk tillid gennem statens mærkningsordninger", som Anders Sybrandt Hansen benævner det, erstattes af en anden logik om et mere "direkte personligt og gensidigt forpligtende forhold mellem producent og forbruger."

"I forskningsmæssig sammenhæng er det nyt, at jeg i mit studie af tillid og fødevarer-sikkerhed har haft et antropologisk fokus på producenten, snarere end forbrugerne - i det her tilfælde en økologisk gård. Gården arbejder ud fra personlig tillid, og dens forretningsmodel er derfor stort set uafhængig af staten og statens mærkningsordninger. Den baserer sig på et nærhedsprincip, hvor producenterne har deres integritet bundet op på, at det er i orden, det de sælger."

I forskningsmæssig sammenhæng er det nyt, at jeg i mit studie af tillid og fødevarer-sikkerhed har haft et antropologisk fokus på producenten, snarere end forbrugerne - Anders Sybrandt Hansen.

Tanken er, at man skaber en relation, som ikke alene handler om køb og salg, men at man som forbruger også oplever, at man er en del af et fællesskab omkring produktionen. Det er en model, der indbefatter en medlemsordning, hvor forbrugerne bidrager med indskud til driften, som de senere kan købe fødevarer for. Gården bringer varer til døren til deres medlemmer, og medlemmerne følger blandt andet gården på WeChat, hvor gården også kan fremvise, at deres afgrøder er sunde og sikre. Gården er samtidig en del af op mod 1000 gårde i Kina, der har organiseret sig i et såkaldt CSA-netværk (Community Supported Agriculture), hvor de er ved at skabe et nyt certificeringssystem, hvor bønder fra andre CSA-gårde certificerer fødevarerne uden om staten. Det etablerer et nyt mellemniveau af organisatorisk tillid, mellem det rent personlige og den abstrakte systemiske tillid.

Med det bliver også tydeligt, at ansvarlighed tager sig forskelligt ud, fordi man i Kina ofte føler større ansvar for det lokale end det fremmede.

"Den seneste undersøgelse af kinesernes tillid, viser, at kun 5,6 % af kineserne svarer, at de har tillid til fremmede mennesker. Så det nære, det man føler sig beslægtet med, er man anderledes forpligtet på," forklarer Anders Sybrandt Hansen.

Det er en indsigt, der, ifølge ham, også har stor betydning for hvad, der lægges på de kinesiske tallerkener nu og fremover.

Kilde: www.humanioranu.au.dk/tillid-paa-tallerkenen